

Πρώτα σκεπτόμαστε ότι μόνο ο Θεός μπορεί να μας βγάλει απ' το αδιέξοδο... Μετά;

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Το μήνυμα της αυριανής Κυριακής ΙΒ΄ Λουκά ή των δέκα λεπρών δημοσίευσε η Ιερά Μητρόπολη Ξάνθης και Περιθεωρίου, αναπτύσσοντας το θέμα τι κάνουμε μπροστά στις ευεργεσίες του Θεού... Είμαστε ευγνώμονες, αχάριστοι ή απλά στιγμιαία ανακουφισμένοι;

Διαβάστε το μήνυμα:

«Οὐχί οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ ἑννέα ποῦ;»

Στὴν σημερινή εὐαγγελική περικοπή περιγράφεται ἡ ἀντίδραση τῶν δέκα λεπτῶν ἀπέναντι στὸν Χριστό. Ὁ ἕνας γύρισε λαχανιασμένος ἀπὸ τὸ τρέξιμο, τὴν συγκίνηση, τὴν ἀγαλλίαση. Πέφτει στὰ πόδια τοῦ εὐεργέτου του καὶ τὰ φυλάει, τὰ λούζει μὲ δάκρυα εὐγνωμοσύνης. Ὅπου νὰ 'ναι θὰ πρέπει νὰ φανεῖ καὶ ὁ δεύτερος, κι ὁ τρίτος, κι οἱ ὑπόλοιποι ποὺ ἔγιναν μὲ τρόπο θαυμαστό καλὰ. Ἐτοί θὰ περίμενε κανεὶς. Ἀλλ' ἡ ὥρα περνά καὶ οἱ ἄλλοι δὲ φαίνονται. Καὶ οὔτε πρόκειται ποτέ νὰ φανοῦν...

Ἐφυγαν... Ἦταν μαζί, ὅταν ἰκέτευαν γιὰ τὴν θεραπεία. Ἀφοῦ τὴν πήραν, οἱ δρόμοι τους χωρίστηκαν. «Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχί οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἑννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;»

Καὶ δὲν εἶναι μόνον οἱ ἑννέα. Εἶναι σειρὰ ἀτελείωτη. Κι ὅλοι βιάζονται καὶ φεύγουν. Σημαδεμένοι μὲ μιὰ ἄλλου εἶδους λέπρα: τὴν ἀγνομοσύνη. Εἶναι ἡ φάλαγγα τῶν εὐεργετημένων ἀπὸ τὸν Χριστό, οἱ ὅποιοι ποτέ δὲ γύρισαν γιὰ νὰ τοῦ ποῦν «εὐχαριστῶ». Ἡ μορφή τοῦ εὐεργέτου ἔσβησε ἀπὸ τὴ μνήμη τους.

Εἶναι κάτι ποὺ βλέπουμε καὶ ψηλαφοῦμε καθημερινά στὴ ζωὴ. Ἰσως καὶ στὴν προσωπικὴ μας ζωὴ. Ἀντιμετωπίζουμε κατὰ καιροὺς φοβερὲς δοκιμασίες, ἀτυχήματα, θανατηφόρες ἀρρώστειες, ἐπαγγελματικά, οἰκογενειακὰ ἀδιέξοδα. Ἀπελπίζομαστε, κλαίμε, ἰκετεύουμε, ὑψώνουμε τὴ φωνὴ μας: «Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς». Κύριε, χανόμαστε. Ἀπὸ πουθενά δὲν ἐλπίζουμε βοήθεια. Βάλε τὸ χέρι Σου!

Ὅταν ὁμως ἔρθει ἡ ποθητὴ λύση, περιοριζόμαστε σὲ ἓνα ἀπλό «δόξα σοι, ὁ Θεός». Περιοστέρο σὰν ἀναστεναγμὸ ἀνακουφίσεως, παρὰ σὰν προσευχὴ δοξολογίας. Τρέχουμε τότε πίσω ὄχι ἀπὸ τὸν Χριστό, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἀγνώμονες λεπτροὺς. Οἱ περασμένες δυσκολίες ὑποτιμοῦνται, ὁ εὐεργέτης λησμονεῖται.

Προηγούμενως βέβαια σκεπτόμαστε ὅτι μόνον ὁ Θεός μποροῦσε νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδό μας. Ὅταν ὁμως ἐξερχόμαστε ἀπὸ αὐτὸ τὰ πράγματα ἐρμηνεύονται ὀρθολογιστικά. Εὐτυχῶς ὁμως, οἱ εὐκαιρίες δὲν λείπουν γιὰ νὰ μιμηθοῦμε τὸν εὐγνώμονα λεπρό. Καθημερινὰ νέες δωρεὲς τοῦ Θεοῦ προστίθενται στὴ ζωὴ μας. Μερικὲς μάλιστα τόσο συνεχεῖς, ὥστε νὰ τίς θεωροῦμε αὐτονόητες, ὅπως ἡ καθημερινὴ μας ὑγεία, ἡ ἀναπνοή, τὸ καθημερινὸ μας ψωμί, ἡ οἰκογενειακὴ μας ἀγάπη, ἡ εἰρήνη.

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἀδελφοί δὲν εἶναι μόνον καθήκον καὶ χρεὸς. Εἶναι καὶ ἕνας ἰσχυρὸς μαγνήτης ποὺ ἐλκύει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ